

మనం ఇప్పుడు వేళ్ళ పార్క్
రాములపాడులో ఉంది. గోపాల్ అక్కడే ఉంటున్నాడు" అన్నాడు రాజారావు.

ఎవ్వరినీ అయింది అప్పటికి పమయం. పశ్చిమ జర్మనీ 'బాన్' నుండి వచ్చేను నా దేశం, నా పూరు. రాజారావు, నేనూ, గోపాల్ చిన్నవాటి స్నేహితులం. బాన్ లో ప్రసిద్ధి చెందిన ఒక కెమికల్ ఫర్మ్ లో పని చేస్తున్నాను. రాజారావు శ్రీకాకుళంలో వ్యాపారం చేస్తున్నాడు. గోపాల్ శ్రీకాకుళం జిల్లాలో ఒక ఏజెన్సీ ఏరియాలో స్టేట్ పార్క్ పెట్టాడు. రాములపాడు ఆ పూరి పేరు.

గోపాల్ స్టేట్ పార్క్ కి మంచి పేరు వచ్చింది. విషం ప్రాణం పోసే ఔషధంగా మారుతున్న ఈ రోజుల్లో వాడి స్టేట్ పార్క్ నుండి ఎగుమతి అయ్యే విషానికి మంచి డిమాండ్ వచ్చింది. వీలైతే వాడి పార్క్ కి మా కంపెనీ ఆర్డరు సంపాదించాలని నా ఉద్దేశం. ఆదివారం కనుక రావడానికి ఒప్పుకున్నాడు రాజారావు. మళ్ళీ మూడు రోజుల్లో నేను వెళ్ళిపోవాలి.

"చిన్నప్పటినుండి సాహసాలంటే చాలా ఇష్టం వాడికి. ఇప్పుడు కూడా ప్రమాదమైన పనినే వృత్తిగా ఎంచుకున్నాడు" అన్నాను రాజారావుతో.

పోర్ట్ లో ఉన్న కారులో అమ్మి సర్వేస్తున్నాడు రాజారావు. నా మాటలు విని వెనక్కి తిరిగి నవ్వి అన్నాడు— "విదేశాలలో ఉండి మన దేశపు అలవాట్లు మర్చిపోయేవులా ఉంది."

"అంటే...?" సందిగ్ధంగా అడిగాను.

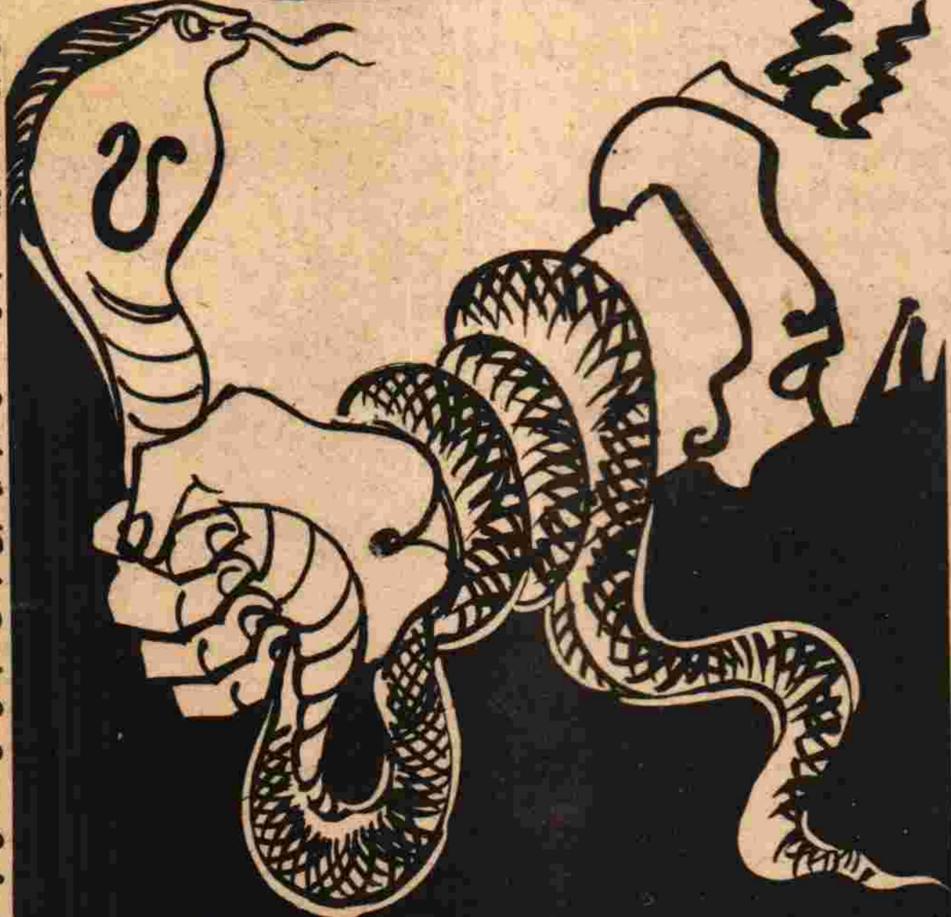
"మన చేతికి మట్టికాకుండా పని జరగాలన్నది ఈ దేశ ప్రజల ముఖ్య సిద్ధాంతం. అలాగే గోపాల్ కూడా. వాడు పాములను పట్టడు. వాడి చేతి క్రింద మనుషు లున్నారు. వాళ్ళు పడతారు. వీడు కేవలం విషం తీస్తాడు. ఆధునిక పద్ధతుల్లో తీస్తాడు. ఆ సమయంలో కూడా తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలన్నీ తీసుకొనే విషాన్ని తీస్తాడు" అన్నాడు.

"కారెక్టు. వెళ్దాం. ఎండెక్కు తోంది."

అమ్మి ఉన్నాయో, లేదో చూసుకొని కెమెరా జాగ్రత్తగా గ్లౌస్ కంసార్ట్ మెంట్ లో పెట్టాను. అది చూసే అడిగేడు: "కెమెరా ఎందుకు?"

"పోలోరాయిడ్ కెమెరా ఇది. పశ్చిమ జర్మనీలో స్పెషలిటీ! పోలో తీసిన వెంటనే ప్రింట్స్ వస్తాయి. ఇవేళ

అపరాధ

పార్లమెంటు. కేలెండర్లో చూసేను. రాత్రి వెన్నెల్లో దృశ్యాలు అద్భుతంగా ఉంటాయి" అన్నాను.

చిన్నగా నవ్వి పూరుకున్నాడు రాజారావు. కారు స్టార్టయింది.

• • •
రాములపాడు చేరేసరికి ఎండ చల్లబడిపోసింది. గోపాల్ కి ముందే కబురు చేసేడు రాజారావు. అందుకే బస్టాండ్ దగ్గర కాసేడు. మమ్మల్ని చూస్తూనే వాడి ముఖం ఆనందంతో నిండిపోయింది.

"ఎన్నాళ్ళయింది చూసి! రండి! వెల్ కమ్ లు స్టేట్ పార్క్" అన్నాడు ఆప్యాయంగా కౌగిలించుకుంటూ! "ఎప్పుడొచ్చేవ్ బాన్ నుండి? ఏమిటి విశేషాలు?" అడిగేడు.

"మనం ముందుకు వెళ్దామా? లేక ఇలానే..." రాజారావు చిరునవ్వుతో అడిగేడు.

"సారీ, భాయ్! పదండి" అన్నాడు

మోదుకూరి జతేంద్ర శర్మ

కారెక్టుతూ.

"బాబుగారూ..." అన్నాడు అతని పక్కన అంతవరకూ నిలబడ్డ వ్యక్తి.

"నువ్వు వెనక వచ్చేయ్, కాళయ్యా!" అన్నాడు. ఒక పక్క ఆజ్ఞాపిస్తూ, ఇంకోపక్క పరిచయం చేస్తూ.

ఆరడుగుల శరీరంతో నల్లగా, ఏకశిల రాయిలా ఉన్నాడు కాళయ్య.

కారు వికాలంగా చెల్ల గుబురులలో ఉన్న ఇంటిముందు ఆగింది.

పూరిగడ్డితో వేసిన ఇంట్లోకి తీసుకు వెళ్ళాడు. బయట ఎంత శ్రీరాదంబ రంగా ఉందో లోపల అంత ఆధునికంగా ఉంది ఆ ఇల్లు. ఇద్దరికీ వేర్వేరు రూములు ఇచ్చాడు.

మరో గంటకి భోజనాలు చేసి హాస్సులో పడ్డం. రాజారావు నిద్ర వస్తోందని చెప్పి వెళ్ళి పడుకున్నాడు.

నేనూ, గోపాల్ బయటపడ్డం. చుట్టూ చెట్లతో అడవిలా ఉంది. చల్ల చల్లగా ఉంది అక్కడ.

చాలా చక్కగా అమర్చాడు స్టేట్ పార్క్ ని. ప్రమాదం కలిగించని కొండచిలవలు, మిగిలిన పాములని ఒక ప్రక్కగా, అతి ప్రమాదకారులను ఒక ప్రక్కగా, విదేశాలనుండి తెప్పించిన పాములను ఇంకో ప్రక్కగా అమర్చాడు, ఆల్బిన్ లో స్టాంపులను అంటించి నట్లు.

గడ్డితో వేసిన ఇంటిచుట్టూ గాజు తొట్టెల్లాగా అమర్చి, ఆ తొట్టెల్లో రాళ్ళు, ఇసుక, చిన్న చిన్న కొమ్మలు అమ్మి పెట్టి, అందులో పెట్టెడు పాముల్ని. ఒక్కొక్క పాము పేరు, అది దొరికే ప్రదేశం, అది ఏ ఆహారం తీసుకుంటుందో, ఎలా గుడ్లని పెడుతుందో అన్నీ తెలుగులో, ఇంగ్లీషులో వ్రాసేడు వివరంగా. రక రకాల పాములు. పూవాలో తల్చుకోడానికే భయమేసే పాములు. అలా ఉండగా చూడటానికి చాలా వింతగా, శ్రీలింగ్ గా ఉంది.

"ప్రపంచంలో అతి ప్రమాదకారులైన పాములు వన్నెండు రకాలు మాత్రమే. అందులో మన నాగుపాము, కింగ్ కోబ్రా అంటారు—ఒకటి. అమెరికాలో కనబడే రాటీల్ స్టేట్ అన్నింటి కన్న ప్రమాదకారి. కాని నాగుపాము అంత అందమైన పాము మరొకటి లేదు ప్రపంచంలో" అన్నాడు, ఇండియన్ కోబ్రా అని రాసి ఉన్న తొట్టెను చూపిస్తూ. అందులో చాలా పాములున్నాయి, ఒకదానిని ఒకటి చుట్టుకొని, మూల మూలల పడుకుని.

చేతి పనిని ఒకదానిని నేర్చుకొనుము రేడియో అండ్ టెలివిషన్ శిక్షణ

మౌఖికముగాను, తపాల ద్వారాను అన్ని రకములైన రేడియో, టెలివిషన్, టేప్ రికార్డర్, ఆంప్లిఫయరులను మంచి పద్ధతిలో మరమ్మతు చేయుటకును, కూర్పుటకును శిక్షణ ఇచ్చుచున్నాము.

ఏర్ కండిషనర్ అండ్ రెఫ్రిజరేటరు.

శిక్షణ : మౌఖికముగాను, తపాల ద్వారాను అన్ని రకములైన ఏర్ కండిషనర్, రెఫ్రిజరేటరు, వాటరు కూలర్, డిస్పీసర్, కాంబి నేషన్ కూలర్, పేకేజి యూనిట్ సెంట్రల్ స్టాంట్, సేప్ట్ టెక్నిక్ మొదలగు విషయాలను మరమ్మతు చేయుటకు శిక్షణ ఇచ్చు చున్నాము.

మోటారు రీ వైండింగ్ అండ్ హవున్ వైరింగ్ శిక్షణ.

అన్ని రకములైన టెలిటెప్స్, సీలింగ్ ఫేస్, సింగిల్ పేస్, క్రెపేస్ మోటారులను అన్యుల సహాయము లేక వైండింగ్ చేసి యంత్రం జేయుటకును, ఆటోమేటిక్ స్టార్టర్, సెమి ఆటోమేటిక్ స్టార్టర్, రివర్స్ టైప్ స్టార్టర్, స్లిప్ రింగ్ స్టార్టర్ లాంటి ఎలక్ట్రిక్ పరికరములను మరమ్మతు చేయుటకును, ట్రాన్స్ఫార్మర్ వైండింగ్ చాక్ వైండింగ్ నేర్పించుచున్నాము. హవున్ అంట్ వైరింగ్ కోర్సు ఉన్నది. తపాల ద్వారాను నేర్చుకొనవచ్చును. వెల్డర్, ఫిట్టర్, టర్నర్, కార్ మెకానిక్, ప్లంబర్, కార్ పెంటర్, టైలరింగ్ మొదలగు కోర్సులను, హాస్టల్ వసతి కూడా ఉన్నది.

వివరములకు 35 పైసల స్టాంపు పంపవలెను.

ప్రిన్సిపాలు వి. గోవిందస్వామి

రచించిన టెక్నికల్ పుస్తకములు

1. రేడియో మెకానిజం అండ్ రిపేరింగ్ (తమిళనాడు సర్కారు వారిచే బహుమతి పొందినది)
2. ట్రాన్సిస్టరు మెకానిజం అండ్ రిపేరింగ్.
3. టెలివిషన్ మెకానిజం అండ్ రిపేరింగ్.
4. ఆంప్లిఫయరు మెకానిజం అండ్ రిపేరింగ్.
5. రెఫ్రిజరేషన్, ఏర్ కండిషనర్ మెకానిజం అండ్ రిపేరింగ్.
6. మోటారు రీ వైండింగ్.
7. టేప్ రికార్డర్ మెకానిజం అండ్ రిపేరింగ్.

పై పుస్తకములను చదివి అన్యుల సహాయము లేక రిపేరులను సరి చేయవచ్చును. ధర వివరములకు వ్రాయుము.

వి. పి. పి. లేదు.

GEMINI INSTITUTE OF ENGINEERING TECHNOLOGY,

13, UMPHERSON STREET, MADRAS-600 001,

“వెన్నెలో పడగ విప్పుకొని నిల బడ్డప్పుడు చూడాలి దీని అందం!” మెచ్చుకోలుగా అన్నాడు.

వెంటనే నాకు కెమెరా గుర్తొచ్చి అడిగేను—“వాటికి విషం ఉందా?”

ఎంత మామూలుగా అడిగినా నా కంఠంలో ధ్వనించిన భయాన్ని గమనించి నవ్వేడు గోపాల్.

“పూచూరూ! నిన్ననే తీసేసేను విషం. ఫ్రీజలో ఉంది అంతా. బహుశా రేపు పంపేస్తాను. లాస్ ఏంజెల్స్ నుండి ఒక ఆర్డర్ ఉంది. వాళ్ళకి పంపాలి” అన్నాడు.

రూమ్ చేరుతుండగా అడిగేను— “నువ్వు పట్టా పాముల్ని?”

“పూచూరూ! నేను పట్టాను. కాళయ్య పడతాడు ఎక్కువగా. ఇంకెవరైనా తెప్పే కొంటాను.”

“వ్వు! నీ కేమెరా అనుభవాలు ఎదురవుతాయనుకున్నాను” అన్నాను నిరాశగా.

“అనుభవాలు!” చిన్నగా నవ్వేడు. కొంచెంసేపు ఆగి అన్నాడు మళ్ళీ ఎదురుగా నన్నున్న కాళయ్యని చూసి. “ఒకే ఒకసారి ఎదురయింది.”

“ఏమిటి?” ఆత్రతగా అడిగేను. కుర్రీల్లో కూర్చున్నాం. చీకటి పడ సాగింది. ‘హిస్’ మన్న శబ్దం పక్కల కిటికీలరవాలలో కలిసిపోతూంది.

“ఒకే ఒక్కసారి వెళ్ళాను కాళయ్యతో. ఈ దగ్గర్లో ఉన్న పాదలకు రెండు రోజులై పాము వస్తోందని లైతులు చెప్పారు. కాళయ్య వెళుతుంటే నేను సరదాగా వెళ్ళాను. ఆ పాదని సులువుగానే గుర్తు పట్టాడు కాళయ్య. ఆ పాద పక్కనే ఆ పాదలోకి పాము తరుచు పన్నున్నట్లు గుర్తులు ఒక పాద, కొంత దారిలా ఆ పాదవైపు గుర్తు. కాళయ్య గుర్తులు అవి. చీకటి పడే దాక రాలేదు పాము ఆ పాద దగ్గరికి. కాళయ్య, నేను ఆ పాదకి కొంచెం దూరంలో కూర్చొని, పూపిరి పీల్చు కోవలానికి కూడా సంధేహిస్తూ. ఆ పాముకోసం ఎదురు చూడసాగేం. చీకటి పడింది. వెన్నెలోజు అనుకుంటా—” ఆపి కాళయ్యని అడిగేడు: “వెన్నెల ఉందికదూ?”

కాళయ్య అవునన్నట్లు తలూపేడు. “ఇద్దరం చెల్లలోంచి, ఆకుల మధ్య నుంచి పడుతున్న వెన్నెలో అలా కూర్చున్నాం. ఇంతలో ఎడమపక్క నుంచి ‘హిస్’ మని వినిపడింది. కాళయ్య బరువుగా పూపిరి పదులున్నాడు అనుకోని ‘ష’ అని మందలించి పూరుకొన్నాను.

మళ్ళీ హిస్ మంది. అప్పుడు గుర్తొచ్చింది కాళయ్య నా కుడి ప్రక్కన కూర్చున్నాడని. దడదడ లాడుతున్న గుండెలో బెదురుగా, వోరగా చూసేను. అక్కడుంది.”

“ఏమిటి?” ఆత్రతగా అడిగేను. “పాము.”

“నాగుపాము?!”

“అవునుమేంఎదురుచూస్తున్న నాగు పాము. అడుగుపైకి నిలబడి, పడగ విప్పి హిస్ మంటూ బుస కొడుతూంది. నాకు పూపిరి అగిపోయినట్లయింది. భయంలో ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు. నాకు కాళ్ళు, చేతులు ఆడలేదు. నా కళ్ళు నిశ్చలంగా ఆ పామునే చూడసాగాయి.

“ఎలావెళ్ళాడో తెలీదు, కాళయ్య అంత కన్న నిశ్శబ్దంగా, ఆ పాము వెనక్కి వెళ్ళాడు. కాళయ్య చెయ్యి ఆ పామువైపు సాగడం చూశాను. నాకు మళ్ళీ స్పృహ వచ్చేసరికి కాళయ్య ఆత్రతగా నావైపు చూస్తూ కనబడ్డాడు. ఇప్పటికీ ఆ అనుభవం తల్చుకుంటే ఒళ్ళు జలదరిస్తుంది” అన్నాడు ఆగుతూ గోపాల్.

“నురి కాళయ్య కదిలితే ఆ పాము శబ్దం వినలేదా?” అడిగాను.

“పాములకు చెవులుండవు. అది భూ ప్రకంపనాలనుబట్టి అలికిడిని కనుక్కుంటుంది. అసలు ఆ వేళ నే నలా కొయ్య భారి పోవడం పనికి వచ్చింది— ఆ పాము ఎటున్నంతా నా మీద ఉండడం వల్ల కాళయ్య పని సులువైంది.”

“గుడ్ గాడ్! ఆ హిస్ మన్న శబ్దం రాగానే నువ్వు కాలో, చెయ్యో కదిపి ఉంటే...”

“కదిపి ఉంటే బాస్ నుండి వచ్చిన మిత్రుడితో గోపాల్ మాట్లాడుతూ కూర్చునేవాడుకాదు” అన్నాడు నవ్వుతూ. “ఫోజనాలసమయం మళ్ళీ అయింది” అన్నాడు రాజారావు నిద్ర నుంచి లేచి వస్తూ.

ఫోజనం చేస్తూ పాముల మనస్తత్వం గురించి, తన కొచ్చిన ఆర్డర్స్ గురించి, ప్రభుత్వం నుండి అనుమతి సంపాదించడంలో రాజారావు ఎలా సహాయ పడిందీ వివరంగా చెప్పాడు గోపాల్.

రాత్రి లొమ్మిది అయింది.

వెన్నెల పుచ్చుపువ్వులా మెరిసిపో సాగింది. నేను, రాజారావు కెమెరా పట్టుకుని బయటపడ్డాం. గోపాల్ నిద్ర వస్తూందని రాలేదు. కాళయ్య అరుగు మీద నిద్రపోసాగాడు. రాజారావు ఆరు సెల్స్ ఉన్న టార్పిలైట్ ఒకటి, ఆత్మ రక్షణార్థం ఒక పెద్దకర్ర పట్టు కున్నాడు. గోపాల్ సలహా మీద వాడి షూస్ వేసుకున్నాం. మోకాళ్ళదాకా రూపుయి ఆ షూస్. అంతకుమించి పై

వ్రదాం లో కుట్టులేవలు పాములు.

వెన్నెల వెండిలా మెరుస్తూ కన బడుతూంది ఆకుల విరాట. అక్కడక్కడ నిద్రలో ఉలిక్కిపడ్డట్టు అరిచే పక్కల అరుపులు మినహా ప్రకృతి నిశ్శబ్దంగా ఉంది. ఒక పెద్ద లాండ్ స్కేప్ లో! మంచి దృశ్యాలు చూస్తున్నానన్న ఎక్స్ ప్రెస్ మెంట్ లో నడుస్తున్న చప్పు అదరంక పాగాడు రాజారావు.

రాముంపాడు ప్రక్కనే ఉన్న ఒక వాగు ఒడ్డున కూర్చున్నాం. నీళ్లు శబ్దంలేకుండా మెత్తగా జారిపోతున్నాయి. చాలా సేపు నిశ్శబ్దంగా, మాట్లాడితే శబ్ద మయ ప్రక్కకంటా మాయమయిపోతుం దేమోనన్న భయంలో నిశ్శబ్దంగా కూర్చున్నాం.

విసరికి రాజారావు అన్నాడు—“పోదాం పద.” లేచాను.

సార్కులోకి ప్రవేశిస్తుంటే రాజా రావు చలుక్కున నా చేయి పట్టుకుని అపాడు.

“ఏమిటి?” అడిగాను.

“వ్! అటువైపు చూడు.” విన్న ప్పరంలో తర్జని చూపిస్తూ అన్నాడు. పాము!

నాగుసాములా ఉంది—ఒక మూల పడుకుంది చుట్టుకుని.

మధ్యాహ్నం కేబల్ చూశాను. బయటి కెలా వచ్చిందో అర్థం కావడం లేదు. తప్పించుకుందా? ఏమో?

వెన్నెల నూటిగా ఆ పాముమీద పడు తూంది.

కెమెరా సిద్దంచేసుకుని రాజారావులో అన్నాను—“విన్నగా అరికిడి చెయ్యి.”

నేను చేస్తున్న పనిని చూడలేదు రాజారావు.

కర్రతో నేను కొడుతూ “వ్... వ్...” అన్నాడు.

చలుక్కున పడగ విప్పి మావైపు చూసింది.

వెంటనే స్టాప్ నాక్కాను.

‘బున్’ మంది కోపంగా.

దగ్గరికి వెళ్ళుటోయాను. రాజారావు చెయ్యి పట్టుకుని అపాడు.

“సరవాలేదు. విషం తీసేసిందే!” అని ఆ పాము దగ్గరికి వెళ్ళాను.

“రాజారావు! నువ్వు ఇటువైపు రా!” అన్నాను.

రాజారావు దగ్గర కర్ర ఉం దికనుక రాజారావునే ప్రత్యేకించి చూడసాగింది.

రాజారావు అటు వెళ్ళగానే ‘బున్’ మంటూ అటు తిరిగింది.

పడగ మీద ఉండే సులోచనల్లాటి డిటైన్ సడెలా ఫోట్ తీశాను.

బున్ మని బున్ కొడుతూంది కానీ, చురుగ్గా కదలేకపోతూంది ఆ పాము.

ఇంకా మంచి పోజు రావాలని తోక పట్టుకుని లాగి, చలుక్కున రెండడుగులు వెనక్కి వేసేను. రెట్టించిన కోసంతో ‘బున్’ మంటూ లేచి వావైపు తిరి

గింది. అప్రయత్నంగా నా వేలు స్టాప్ వాక్కినా ఆ కోపం, అవేగం చూసి భయం వేసింది.

మెల్లగా పాక్కుంటూ పక్కనున్న పాదలోకి వెళ్ళిపోయింది.

దాని కడుపు ఎత్తుగా ఉండటం చూసి అన్నాడు రాజారావు: “దేన్నో తినే సింది. అందుకే చురుగ్గా కదలేక పోతూంది.”

లోపలికి వెళ్ళి పడుకున్నాం.

మర్నాడు ఉదయం లేచేసరికి ఎండ వేడి హెచ్చుతోంది. రాజారావు అప్పటికే హడావుడి పడుతున్నాడు.

తయారయిన ఫోట్ (సింటు) తీసి చూశాను. అద్భుతంగా వచ్చాయి. సాముని మరీ బాగా వచ్చాయి, సహజంగా. బాస్ లో నా మిత్రులు ఆశ్చర్యపోతారు, ఈ ఫోట్లు చూసి. లాండ్ ఆఫ్ స్పేక్ చార్మర్స్ అని పేరు ఇండియాకి. విషం లేని ఫావను తీసేం అని చెప్ప కూడదు. డ్రీల్ ఉండదు అలా చెబితే ఆనుకున్నాను.

గోపాల్ కోసం బయటికి వెళ్ళాం. కాళయ్య, గోపాల్ ఎక్కడో ఉన్నారు. రాజారావు అసహనంగా కేకవేశాడు.

“గోపాల్!”

“ఇక్కడున్నా” అని ఒక మూలనుంచి సమాధానం వచ్చింది.

అటువైపు వెళ్ళాం. గోపాల్ కి ఫోట్ చూపించి ఎద్దంచర్ గురించి చెప్పాలని ఆత్ర వడసాగాను.

కాళయ్య సాదర్స్ వీద్ వెతుకు తూంటే, గోపాల్ ఎడంగా నిలబడి పంహాలు ఇస్తున్నాడు.

“ఫోట్లు చూడరా!” ఫోట్లు ఇచ్చాను.

“ఒక్క క్షణం” అని కాళయ్యని పిలిచి ఫోట్ చూపించాడు. “ఇదే ఆ పాము.”

కాళయ్య మునునంగా తలూపి పక్క నున్న పాద దగ్గరికి వెళ్ళాడు.

“రాజారావు ఉదయంచేప్పేడు రాత్రి సంఘటన. నా కేసలోంచి పాములు తప్పించుకోవడం అసాధ్యం. అది ప్రమా దం కూడా! అందుకే కాళయ్యకి చెప్పాను వెంటనే కేజీ దగ్గరికి వెళ్ళి చూసేం. అన్నీ ఉన్నాయి. నీ ఒక్కటి తప్పించుకోలేదు.”

“అయితే... అంటే...” ఇద్దరం ఒకే సారి ఆసెందగ్గంగా అడిగేం.

“దొరికింది...” కేకవేస్తూ పాద ల్లోంచి వచ్చాడు కాళయ్య.

మంచిపాగరుగా ఉంది ఆ పాము. కాళయ్య సరిగా దాని పడగదగ్గర, తోక దగ్గర పట్టుకున్నాడు. బున్ కొడుతూ తప్పించుకోనే ప్రయత్నం చేస్తూంది.

రాత్రి నేను తోక పట్టుకుని లాగిన పామే అది.

నిలువు గుడ్డే సుకుని నిలబడ్డానేనూ, రాజారావు.

★

బాధ నుంచి సత్వర నివారణ కోసం

కొత్త అనాసిన్

దీన్నో బాధనివారణశక్తి ఎక్కువగా ఉంది

కొత్త ఆనాసిన్ లో, ప్రపంచముంతటా డాక్టర్లు ఎక్కువగా సిఫార్సు చేసే బాధ నివారణ ఔషధాలు మరింత ఎక్కువగా ఉన్నాయి. తలవప్పి, జలుబు, పడికెం, ప్లూ, నోడుంబోప్పి, కండరాల నొప్పి, పంటి నొప్పి, వీటి కోసం చాలా బాగా పనిచేస్తుంది. కేవలం ఆనాసిన్ పైనే విశ్వాసం ఉంచండి. ఇప్పుడు సురక్షితమైన కొత్త ప్యాకింగ్ లో దారుడుతోంది

రికవెంపైను ఎరియి విస్సినియస్సిని
మేనర్స్
అనాసిన్

భారతదేశపు ఎక్కువ జనప్రియమైన నొప్పినివారించే ఔషధం

• టేక్ మార్క్ యొక్క శై సెన్సు పొందిన వాడకం దారులు :
చెప్రీ మేనర్స్ & కం. లి.

GM-1-82 TL